

עיריית רחובות

ישיבת מועצה מן המניין מס' 49

מיום רביעי, ט"א בסיוון תשע"ב 6/6/2012 בשעה 19:00

באולם הישיבות, קומה 2, בניין העירייה

משתתפים:
רחמים מלול – ראש העיר, ח"מ בן-ציון שרעבי – סגן ומ"מ
רה"ע, ח"מ אבנר אקוע, ח"מ זוהר בלום – סגן ראש העיר,
ח"מ מנחם קליין, ח"מ לואיס בר-ניר, ח"מ עו"ד דיאנה
רוזנבוים, ח"מ פנחס הומינר, ח"מ שי קזיוף, ח"מ עו"ד עוזי
סלנט, ח"מ חנניה וינברגר, ח"מ שאול ליבי, ח"מ גלעד מזרחי,
ח"מ גיורא בן-ארי, ח"מ עו"ד אמיר ירון, ח"מ עו"ד יניב
מרקוביץ, ח"מ הרצל טובלי

נוכחים:
דורון מילברג - מנכ"ל העירייה ומרכז ישיבות המועצה, עו"ד
מיכל דגן - יועצת משפטית, דניאלה ליבי - גזברית העירייה,
חנניה קורש - ממונה ביטוחים ונכסים, דודי אשכנזי - רל"ש
ראש העיר, נחום איזנר – מבקר העירייה, ניסים מחבובש –
מנהל מח' פיקוח בנייה.

חסרים:
ח"מ ד"ר מרה קנבל, ח"מ גבי גולן, ח"מ אינג' יפים זאיקה,
ח"מ עו"ד מתן דיל.

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 48 מתאריך 2.5.12.
2. חתימה ע"ג אמנת הנגישות.
3. אישור פרוטוקול ועדת נכסים מס' 10 מתאריך 8.11.11.
4. אישור לעבודה פרטית לעו"ד לימור סגולים מחוץ לשעות העבודה בעירייה.
5. קריאת כיכר בשם (מחוץ לסדר היום).

החלטות המועצה

ישיבת מועצה מן המניין מס' 49 מיום 6/6/2012

- הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבת מועצה 48 מיום 2.5.12, כפוף להערות ותיקונים.
- הוחלט פה אחד, כפוף להערות, לאשר סעיף 1 בפרוטוקול הוועדה לנכסים מס' 10 מיום 8.11.11 בעניין סמדר דורי כדלקמן: מאחר שהטיפול במעמדם ובחובותיהם של בעלי הדוכנים מצוי בידי עו"ד שפרבר, תבקש הוועדה חוות דעת משפטית בדבר מעמדו המשפטי של הדוכן, והאם יש מקום בנסיבות העניין, להחזיר את הזכויות בדוכן לעירייה על דרך של קיזוז חוב דמי השכירות העומד ע"ס 234,350 ₪ נכון ל-10/2011.
- הוחלט פה אחד, לאשר סעיף 2 בפרוטוקול הוועדה לנכסים מס' 10 מיום 8.11.11 בעניין חיים לביא כדלקמן: ככל שייבנה בספורטק מזנון ע"י העירייה, ממליצה הוועדה לאפשר למר לביא להפעיל את המזנון, בכפוף להמצאת אישור עדכני המקנה פטור ממכרז, ובכפוף לחתימה על הסכם שכירות עימו, על פי כל דין. הוועדה סבורה כי בניית קיוסק במקום תמגר פעילות לא מוסדרת של רוכלים המתקיימת כיום בספורטק.
- הוחלט פה אחד לאשר עבודה פרטית לעו"ד לימור סגולים מחוץ לשעות העבודה בעירייה.
- הוחלט פה אחד לאשר כיכר בשם קרן היסוד.

החלטה מס' 553-49-12:

החלטה מס' 554-49-12:

החלטה מס' 555-49-12:

החלטה מס' 556-49-12:

החלטה מס' 557-49-12:

רחמים מלול: חברים, אני מתכבד לפתוח ישיבת מועצה מן המניין מס' 49, היום יום רביעי, ט"ז בסיוון תשע"ב, 6.6.12. ברוכים הבאים גם האורחים שנמצאים איתנו.

ברשותכם, אנחנו נפתח את הישיבה בהערכה והוקרה לתושב העיר נדב בן יהודה, שלום לך, עקב טוב. כולם קראו עליו את הסיפור המופלא, בדרך לפסגת האוורסט, שכמה גובהה, 8.848 ק"מ. הנה, אתה יודע במדויק, למרות שלא הגעת, כי היו חסרים לך כנראה 48 מ'. נדבר, למי שלא קרא את הסיפור ואת הכתבה בעיתונות הארצית והמקומית, אז ממש מטרים ספורים, תיכף הוא יגיד לנו כמה, לפני שנגע בפסגה, שהיא משאת נפש של הרבה מטפסי הרים, חילץ מטפס הרים תורכי, דווקא תורכי, ופשוט הציל את חייו. ולמרות שגופו של נדב מצולק מאז התקופה בה שירת כמפקד בסיירת גולני, וידו הימנית גם נפגעה בזמן החילוץ. היא בסדר?

נדב בן יהודה: היא תהיה.

רחמים מלול: יש עוד הרבה עבודה, אבל אני מקווה היא תישאר שלמה. אנחנו נאחל לך בהזדמנות הזו באמת שתחלים, והאצבעות תישארנה על מקומן. למרות כל זה הוא הבטיח והצהיר שהוא ימשיך לטפל. נמצאים איתו גם האבא, ג'וני בן יהודה, שהוא במקרה גם יו"ר ועד שכונת חבצלת, והסבא היקר.

אני רוצה להגיד לך נדב רק משפט אחד, אתה אמנם לא הגעת לפסגה של האוורסט ועוד תגיע, אבל אתה הגעת לפסגה מסוג אחר, פסגת האנושיות, פסגת ההומניטאריות שגילית כלפי אדם זר בכלל שלא יודע אם הכרת אותו, לא הכרת אותו, ובזה כבשת את לב כולנו גם את ליבו של נשיא המדינה שהעניק לך או יעניק לך את אות המתנדב בהיקף הארצי. אז אנחנו נעניק לך תעודת הוקרה אחרי שתאמר לנו כמה מילים. בבקשה, נדב.

נדב בן יהודה: שלום לכולם, אתם כבר יודעים איך קוראים לי. אני אתחיל ואני אגיד שאני גדלתי כל חיי ברחובות, למדתי בבית ספר קציר בבן גוריון ביסודי. זה מרגש באמת, נציגנו פה בהנהגת העיר באמת לקחו את המקרה הזה ורואים בזה ממש כשלהם כבן עיר, ואני באמת מתרגש ואומר תודה.

לגבי המצב הבריאותי, אני יכול להגיד שעדיין לא יצאתי מכלל סכנה של קטיעה, עדיין יש חלקים שלא דווקא יישארו ביד. יש הרבה עבודה, אני מטופל באסף הרופא ובהדסה ובעוד מקומות, כל מקום באמת עם האיכויות שלו, אבל אני אופטימי, וניתן עבודה קשה. וזהו, אם יש למישהו שאלות לגבי לא יודע מה.

עו"ד עוזי סלנט: תארגן קבוצה של חברי המועצה לטפס.

נדב בן יהודה: קודם כל אני אשמח, בנו פה כמה בניינים באמת גבוהים בתקופה האחרונה. אם אני לא אתחיל לתכנן את הפרויקט הבא, אני לא אבריא כנראה.

רחמים מלול: מה אתה עושה בחיים האזרחיים?

נדב בן יהודה: אני מאבטח אישיים, ואני סטודנט גם. השתחררתי לפני שנתיים וחצי. מתקשרים אליי חברים, חבר'ה שבגילי, הם צריכים להשתחרר לאבא בכלל, אבל הם מתקשרים אליי בטעות, להגיד שבאמת... השתנו לגמרי.

שאל ליבי: אני יכול להציע לך הצעה? אנחנו בימים אלה בכיבוי אש רחובות והסביבה מקימים יחידת חילוץ.

- הרצל טובלי:** הם קונים סולם בגובה של האוורסט.
שאל ליבי: בוא תצטרף, מדריך אפילו.
- נדב בן יהודה:** בדיוק שאלו אותי אם אני ממשיך בפרויקטים האלו, אמרתי שאני לא מתכוון לפתוח עסק חילוצים, אחרת לא יישאר לי עם מה לחלץ.
- רחמים מלול:** יש כמה חברים שרצו להתבטא.
- חנניה וינברגר:** א' - מזל טוב. ב' - רפואה שלמה. ג' - אין לך מתחרים מבין חברי המועצה. ודבר נוסף, אתה היית נגיש, עוד מעט אנחנו מדברים על הנושא הזה, לפסגת האוורסט.
- נדב בן יהודה:** תודה רבה.
- עו"ד אמיר ירון:** שמעתי את המקרה הזה ממש כמה שעות אחרי שזה קרה, זה היה ברדיו. היה שידור, כתבים ממש סיקרו את העניין הזה. אני עמדתי פעור פה, לא האמתי שדבר כזה יכול להיות. מי שמע שישראל הגיע 300 מ' מהפסגה של האוורסט, ושם הוא ויתר על העלייה לפסגה, ואני יודע מסיפורים מה המשמעות של להגיע לפסגה ולשים שם את הדגל, זו כנראה התכלית של כל הטיפוסים שם. החלטת כנראה לעצור 300 מ' לפני, ולחלץ את הבחור ההודי.
- נדב בן יהודה:** תורכי.
- עו"ד אמיר ירון:** אה, תורכי.
- רחמים מלול:** בפעם הבאה הוא ילחץ את האיראני.
- עו"ד אמיר ירון:** אני רוצה שתדע שזה התחיל כאילו ידיעת סקופ ברדיו, ולאט-לאט אנשים התחילו להבין מה קרה פה, והבינו את העוצמה ואת הערכים שלך. עכשיו אני כבר הבנתי שאתה הבן של, אז בכלל אני מבין מאיפה זה בא. כל הכבוד לך.
- נדב בן יהודה:** אני הייתי מאוד מופתע שזה באמת-, אני נשארתי בנפאל כל התקופה שבאמת היה פה את ההד הגדול בארץ, וכמובן הוא התחיל בעיקר בגלל העובדה של ישראל-תורכיה וכל הדברים האלה. אבל אני הייתי המום מההד הגדול שהיה בארץ, גם בעולם. לפני יומיים קיבלתי איזה פרץ של הודעות אימייל ובפייסבוק רק מרוסיה, כי כנראה שם זה הגיע רק עכשיו, איזה 50 הודעות, אני לא יודע, משהו כזה.
- עו"ד עוזי סלנט:** אם ארדואן יזמין אותך, אל תלך.
- נדב בן יהודה:** אותי כבר שאלו בשגרירות אם אני מחיל הים במקרה. גולני.
- ???:** מתורכיה קיבלת תודה?
- נדב בן יהודה:** התקשרו גם משם, מהתקשורת בעיקר. אתה יודע, זה עניין רגיש.
- רחמים מלול:** אם תיסע לשם, ישימו אותך על כסא נמוך.
- נדב בן יהודה:** יגידו לי תודה, ואז ייקחו את גבי אשכנזי, ישימו אותו בכלא.

רחמים מלול: אני רוצה לומר לאבא ולסבא היקרים... שזה פרי הילולים של החינוך שהענקתם לנדב בבית. אני גם יכול לומר שכנראה זה פרי החינוך שהוא קיבל בעיר רחובות ובאוירה בה הוא גדל. רק אתמול למשל חילקנו בטקס מצטייני העיר באשכול הפיס 220 תעודות למצטיינים בכל התחומים, גם בתחומי ההתנדבות החברתית. והבן שלך באמת עלה על כולם, והוא מהווה סמל ודוגמא למופת, וכמובן לחיקוי. אני לא יודע מי יחקה אותו מאיתנו לטפל על האוורסט, אנחנו בקושי מטפסים לאייזנברג-גורדון שם למעלה. האבא או הסבא רוצים לומר כמה מילים? עשיתם לו איזו מסיבה בבית?

ג'וני בן יהודה: כן, כמה מסיבות, זה פסטיבל שלא נגמר. לפעמים אומרים לי שהתפוח לא נפל רחוק מהעץ. אני רוצה להגיד לכם שהטיפוס והספורט זה לא ממני.

רחמים מלול: סבא? תגיד משהו, אתה אחד מבוניה של העיר.

מר בן יהודה: אני מאוד שמח, זה גם הפתיע אותי כל העניין הזה. סמכתי עליו, אני יודע עם מי יש לי עסק.

רחמים מלול: אתה יודע מי הוא, אה?

מר בן יהודה: זה הביא לנו שמחה.

רחמים מלול: שיהיה בריא בעזרת ה'. אני רוצה להגיד לך שעשו לך עוול בעיתון. פשוט במציאות אתה בחור נאה ויפה, ולא כמו התמונה. תעודת הוקרה מוענק לנדב בן יהודה על פועלך ההירואי למען הזולת, על הצלת חייו של עיידאן אירמק, זה השם של המטפס התורכי על פסגתו של הר האוורסט. ויש פה ציטוט ממשנה במסכת סנהדרין "וכי כך נברא אדם יחידי בעולם – ללמד שכל המאבד נפש אחת מעלין עליו כאילו איבד עולם מלא, וכל המקיים נפש אחת, מעלין עליו כאילו קיים עולם מלא". אז אתה קיימת עולם מלא, אומנם של תורכים יכול להיות, אבל אנחנו מצווים על הגוי לפעמים יותר מאשר על היהודי, וזה משום שיש בזה, הביטוי החז"לי הוא קידוש ה'. אבל כשרואים שיהודי מוסר את נפשו על מנת להציל גוי, אז התהודה הבינלאומית שיש לזה, היא תהודה עצומה. ככה כולם מכירים בסגוליות, בתהומיות של תכונות העם היהודי. ועל כך כל הכבוד. מי ייתן, ולאור... ילכו רבים. בכבוד רב, רחמים מלול, ראש העיר וחברי מועצת העיר.

עו"ד אמיר ירון: רחמים, אתה יודע מה קוראים לזה? אור לגויים.

רחמים מלול: אור לגויים, נכון.

סעיף 1: אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 48 מיום 2.5.12.

רחמים מלול: חברים יקרים, בואו נתחיל לפי סדר היום. בואו נתחיל לפי סדר היום. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 48 מתאריך 2.5.12, האם יש הערות?

חנניה וינברגר: כן.

רחמים מלול: בבקשה. חבר'ה, פרוטוקול. איזה עמוד?

חנניה וינברגר: א' – אני רוצה לציין שההערות שלי תוקנו בפרוטוקולים הקודמים. בקשר להחלטות, אז בפרוטוקול הזה בדרך כלל לכל החלטה יש מספור, הפעם דווקא המספור חסר.

רחמים מלול: איפה?

חנניה וינברגר: בכל ההחלטות, פרט לראשונה.

רחמים מלול: אני רואה שיש מספור. למשל בוא נראה את עמוד, במקרה פתחתי בעמ' 23.

חנניה וינברגר: לא, לא, אני מתכוון בריכוז. בבקשה.

רחמים מלול: אה, בריכוז?

חנניה וינברגר: אדרבא, זה היה צריך להיות. בהתחלה, בעמ' 2.

רחמים מלול: טוב, אז צריך לכתוב.

חנניה וינברגר: אם אפשר לתקן.

רחמים מלול: דודי, צריך לכתוב את המספרים שוב.

חנניה וינברגר: לגבי הפרוטוקול, החלטה ראשונה זה כמובן בתיקונים שאני הצעתי, כך היתה החלטה וכך היא בוצעה. בקשר להקצאה, בהחלטה השנייה, לא כתוב מספר השנים. כי בדרך כלל לפי החוק זו הקצאה ל-25 שנה.

רחמים מלול: על אקי"ם אתה מדבר?

חנניה וינברגר: לא. ברח' יעקב.

רחמים מלול: איזה מספר?

חנניה וינברגר: אין מספר.

רחמים מלול: לא, איזה עמוד?

חנניה וינברגר: אני מדבר על הריכוז.

רחמים מלול: אתה מדבר על אביב מרקס?

חנניה וינברגר: כן.

רחמים מלול: נכון? זה אביב מרקס.

חנניה וינברגר: אם זה חילופין, אז זה לדורות. לגבי ההחלטה השנייה על הצהרון לא הוזכר בדיון, ובהחלטה יש צהרון.

רחמים מלול: איפה אתה?

חנניה וינברגר: בהחלטה של מורדי הגטאות, הגן הרוסי.

רחמים מלול: הוועדה ממליצה בפני המועצה...

חנניה וינברגר: הצהרון לא הוזכר בדיון, ואת ההסכם לא הביאו. אתה הבטחת, וכך מופיע, שיהיה הסכם, אז שיובא למועצה.

רחמים מלול: אמורה ליפול החלטה סופית, כי עדיין יש מחשבה להקים שם גן ילדים לגילאי 3-4, ולהעביר את סקרנל למקום אחר. ולכן אנחנו עוד לא מביאים את ההסכם.

- חנניה וינברגר:** זאת אומרת, כל ההחלטה מושהית?
- רחמים מלול:** היא מושהית.
- חנניה וינברגר:** אני לא נגד זה.
- רחמים מלול:** יש עדיין חילוקי דעות בנושא הזה. איפה יפים זאיקה? לא פה. כי הוא גם קשור לזה.
- חנניה וינברגר:** אותו הדבר בעמ' 4, החלטה ראשון, קרעטשנף, על כמה שנים מדובר?
- רחמים מלול:** זה לדורות.
- חנניה וינברגר:** בהקצאה של בית ספר?
- רחמים מלול:** זה בית ספר, כן.
- חנניה וינברגר:** אז זה לדורות?
- רחמים מלול:** כן. כל עוד בית הספר קיים. כל עוד לא תיקח את זה חסידות אחרת.
- חנניה וינברגר:** סליחה, אני לא נגד זה. אבל בדרך כלל זה ל-25 שנה.
- רחמים מלול:** אז תכתבו את זה, 25 + 25, אתם לא כותבים את זה.
- חנניה וינברגר:** זה תיקונים טריוויאליים.
- חנניה קורש:** הנוהל אומר 25 פלוס 2 אופציות של 10 ו-10. ברגע שאנחנו רוצים לצמצם, יש אפשרות, אז אנחנו כותבים בהחלטה ל-5 שנים, ל-10 שנים. אם אנחנו לא כותבים את זה על פי הנוהל, זה ל-25-
- חנניה וינברגר:** בדיוק ההיפך. אם החוק מחייב וקובע 25 שנה, אז תכתוב 25 שנה, ולא 5 ועוד 5 ועוד 10.
- חנניה קורש:** לא, אבל הנוהל מאפשר לך גם לתת את זה עד 25 שנה.
- חנניה קורש:** אז אם אנחנו כותבים פחות-
- חנניה וינברגר:** אז אדרבא, לגבי בית ספר, אל תכתוב 5 שנים, תכתוב 25 שנה.
- רחמים מלול:** טוב, בסדר, קיבלנו.
- חנניה וינברגר:** אותו הדבר לגבי בית ספר מדעי פיסיקה – כימיה. 2 דברים: (א) 25 שנה ולא 95.
- רחמים מלול:** 99.
- חנניה וינברגר:** (ב) ואני הצעתי גם, וזה נדמה לי התקבל, ביחס לפקולטה לרחובות למדעי הטבע.
- ???:** ... תמורה של 5 מיליון דולר.
- חנניה וינברגר:** יביאו, אבל שאנחנו נתחיל לגלגל את העניין.
- רחמים מלול:** טוב, אנחנו נציין את השנים על פי החוק.
- חנניה וינברגר:** זה סתם תיקון, זה לא מי יודע מה.

רחמים מלול: זה תיקון של סתם.
חנניה וינברגר: יכול להיות, סופר-
רחמים מלול: זהו, לזה התכוונתי.
חנניה וינברגר: הבנתי יפה. ביקשתי את ההסכם של המטווח ואני מבקש לקבל אותו. ותשלומים פרטיים, היתה החלטה שאדם לא ישלם מכיסו, אלא מקופה של המוסד.
רחמים מלול: איזה תשלומים?
חנניה וינברגר: אותה אישה ששילמה 1,600 ₪ מכיסה.
רחמים מלול: אוקיי, בסדר, קיבלנו את זה.
חנניה וינברגר: תודה.

החלטה מס' 553-49-12: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבת מועצה 48 מיום 2.5.12, כפוף להערות ותיקונים.

סעיף 2: חתימה ע"ג אמנת הנגישות.

רחמים מלול: חברים, הנושא הבא זה אמנת קהילה נגישה רחובות, זה עוד דבר חיובי שעולה היום לישיבת המועצה מלבד הנושא שבו פתחנו על נדב בן יהודה. האמנה של קהילה נגישה נמצאת על שולחנכם. אתם יודעים שאנחנו פועלים בשנה שנתיים האחרונות בתחום הנגישות בעיר, ומי שמסתובב קצת בעיר, הוא רואה את הפעולות של ההנגשה שאנחנו עושים ברחבי העיר, הנמכת מדרכות, תחנות אוטובוס וכו'. גם יש לנו יועץ מיוחד לנושא זה, יגאל שטיינמץ, וניסים מחבוב אחראי גם על הנושא הזה ועל הביצוע שלו בשיתוף מינהל ההנדסה. ויגאל הכין לנו איזושהי מצגת קצרה, ולאחר מכן אתם מתבקשים לחתום על האמנה. אני מקדם בברכה את קבוצת הנכים שנמצא פה. אם הייתם באים לראות את המופע שלהם בערב ההוקרה לנושא הנגישות, אז הייתם רואים באמת עד כמה כוח הרצון ורצון החיים גוברים על המגבלות הפיזיות. אז כל הכבוד לכם, ובאמת אנחנו צריכים לעשות הכל על מנת להקל עליכם את הנגישות לכל אתר ואתר בעיר. אז תודה רבה לכם. בבקשה, יגאל.

יגאל שטיינמץ: אני אציג מצגת קצרה, אני לא רוצה להטריח יתר על המידה את המועצה הנכבדה. במצגת הזאת אנחנו נראה את הפעילות שאנחנו קיימנו ומקיימים בעיר במשך ה-3 שנים האחרונות. הדבר הראשון, הקמנו צוות נגישות עירוניים. בצוות הנגישות העירוני שניסים מחבוב מרכז אותו, זה צוות גם של עובדי עירייה וגם של פורומים שחלקם אתם רואים אותו כאן, שמסייעים לכל נושא הנגישות. ולא רק העירייה, אלא זה העירייה והנכסים. הנכים מאורגנים בפורום שנקרא נל"ב – נכים למען הנגישות ברחובות. הפורום הזה מרוכז ע"י סאלי, שהיא עובדת קהילתית, וע"י ליז, שהיא מרשת המתנ"סים. ועובדים בשיתוף פעולה מלא כדי לקדם את כל נושא הנגישות בעיר.

במסגרת התכנית של קהילה נגישה, אנחנו מבצעים הרבה פעולות. ואנחנו שומעים את האזרחים מה יש להם, מה מציק להם, איזה דברים אנחנו צריכים לשים עליהם דגש, וככה אנחנו פועלים וככה אנחנו מתקדמים. רעיון של מנכ"ל העירייה מר דורון מילברג, היה ליצור בפעם הראשונה ברחובות שבוע נגישות, שבשבוע הזה אנחנו נרכז פעילות. ובאותו שבוע ריכזנו פעילות שהיא הגעה לעסקים בעיר רחובות. עשינו את זה קצת לפני, אבל גם במשך אותו שבוע. קיימנו פעילות של הסברה מה זה עסק נגיש, בגלל שאנחנו רואים בזה חשיבות גדולה מאוד, שכל נכה יוכל להיכנס לכל עסק, אם זה בנק, ואם זה סופר פארם, ואם זה מרכול, על מנת שהוא יוכל להיכנס. יש אפשרות לבוא עם השוט והחוק וכל מה שקשור, ויש אפשרות לבוא בשיטה של להסביר, וזה מה שהנכים בעיר באו באותה שיטה, לבוא ולהסביר לבעלי עסקים למה כדאי להם שהעסק יהיה נגיש.

ובאותו שבוע אנחנו גם חילקנו, ראש העיר בחתימתו, בהמלצה של הנכים שעברו בעסקים בעיר, אותם עסקים שעסקו בנושא והנגישו את העסקים שלהם, קיבלו תעודות הוקרה. אני מקווה מאוד שבאמת הרעיון הזה, אנחנו נמשיך, וככה אנחנו נהפוך באמת את העיר רחובות לעיר נגישה. אני נציג של חברת נגישות למרחב, ואנחנו הכנו מתווה, שלפי המתווה הזה, אנחנו כבר עובדים ומתקדמים, ואני תיכף אראה לכם את ההתקדמות של הנושא.

היתרי בנייה ותב"עות – מהנדסת העיר, מהנדס העיר הקודם, דאגו שכל היתר בנייה וכל תב"ע, יהיה חתום ע"י מורשה נגישות, שזה בעצם מקדם אותנו ואומר שלא תהיה פה תכנית, שלא יתייחסו לנושא של חניות לנכים, ולא יתייחסו לנושא של הכניסה, ולא יתייחסו לנושא השירותים, ולא יתייחסו לכל הדברים. הכוונה היא שכל תכנית כזאת תקבל חוות דעת.

אנחנו עוסקים גם בנושא של פניות ציבור. ניתן פה דוגמא בבית העלמין, קיבלנו תלונה שאין חניות לנכים בבית העלמין. פעלנו שהיום, גם בבית העלמין הצבאי וגם בבית העלמין האזרחי. יש שם חניות נכים, ויש גם אפשרות להיכנס עם כסאות גלגלים.

שאל ליבי: אגב, יש עוד בתי עלמין...

דורון מילברג: ... בבית העלמין האזרחי?

רחמים מלול: לא, שעריים-מרמורק, זה לא סלול.

שאל ליבי: החלק הראשון. החלק השני כן.

רחמים מלול: טוב, תבדוק את זה, ניסים.

יגאל שטיינמץ: אני חייב לבוא ולומר, שלמרות שאנחנו עשינו, ואני אציג לכם חלק מהעשייה שלנו, יש עוד דרך ארוכה שאנחנו נצטרך. ובגלל זה גם באנו כדי להחתים את כולנו.

רחמים מלול: חבר'ה, שתבינו, הכנסת חוקה את חוק הנגישות. אבל תקציבים מהממשלה אנחנו לא מקבלים. אנחנו מחויבים לקיים את החוק, ולא – זו תביעה אישית נגדנו, במיוחד נגד ראש העיר. אבל חבר'ה, זה דורש תקציבים. מידי פעם אנחנו מאשרים תב"ר כזה או אחר של כמה מאות אלפי שקלים, זה בא על חשבון תקציבי הפיתוח, שתדעו את זה.

יגאל שטיינמץ: ליד גבריאל, איפה שיש את הריכוז של המפעלים המוגנים מה שנקרא. קיבלנו בקשה, בגלל שיש שם אנשים שהם כבדי ראייה והם רוצים להגיע לתחנת האוטובוס, עקב הפנייה הזאת עשינו פס מוביל שמוביל לתחנת האוטובוס. אז אתם יכולים לראות את זה כאן. קיבלנו פניית ציבור במסעדת חזן. אני מביא רק את ההי-לייט. אני לא מביא-

רחמים מלול: בשעריים, לשעבר.

יגאל שטיינמץ: בשעריים.

רחמים מלול: הבנייה היתה כזאת, אתם רואים פה מימין, לפני. בצורה לא פורמלית, פנינו יחד עם הקהילה, פנינו לבעל המסעדה, והוא מיד תיקן את זה ועשה את זה כפי שאתם רואים. אנחנו הכנו סקר לרח' הרצל. אמרנו שרח' הרצל זה המרכז, ואין ספק שהוא בעייתי. התחלנו להתקדם וביצענו את הסקר. עכשיו נכנס הנושא של ה-BRT. האטנו את הקצב כדי לדעת איפה אנחנו נמצאים. אבל אין ספק שרח' הרצל חייב לקבל מתיחת פנים. היו מספר מקומות שכן עשינו, זה ליד הנשיא הראשון, תחנת אוטובוס. הנושא של תחנות אוטובוס קיבל קדימות. שימו לב ליד תחנת האוטובוס את המקום הזה שבעצם הנכה עומד עם כסא הגלגלים שלו, ואז בעצם הדלת האחורית אמורה להיפתח מול אותו מקום. ובאוטובוסים שאתם רואים עליהם סימן של כסא גלגלים, יש להם מין כזה רמפה, הרמפה מוציאים אותה, והנכה עולה לאוטובוס. נכון, אני חייב להגיד, לא רואים הרבה נכים עולים לאוטובוס. בגלל שפה בעצם כדי שנכים יעלו לאוטובוס, צריך להגיע כמעט ל-100% תחנות. אנחנו פועלים יחד עם אגד בנושא הזה.

גם פה מול המשטרה עשינו, גם קיבלנו בטלר הרצל ממש עכשיו, קיבלנו פנייה ששם יש ריכוז של אנשים שזקוקים לזה, למרות כל הסיפור של הרצל שייכנס לזה, אנחנו הנגשנו את המקום הזה. התקנת מעליות, ישנם 5 בתי ספר שהותקנו מעליות בגלל ילדים נכים, בגלל שיש הורים שזקוקים לזה. פה אני מראה את ההנגשה שנעשתה בבית ספר קציר. אתם רואים פה את המהלך של המעלית. המעלית נמצאת פה, המעלית מתפקדת באמת מסייעת, וזה איך אומרים כמה פעולות שבוצעו, כולל הורדת כיתה, כולל שינוי היערכות בתוך בית הספר. מהלכים לא פשוטים, אבל הם נעשו.

גן לילדים עם מוגבלות שלא היה נגיש – ביצענו פה את הרמפה על מנת להיכנס לגן. בית ספר יבניאלי, במסגרת השיפוץ נכנסנו באותה מסגרת ששיפצו את החצר והרחיבו, ועשו את כל הפעולות האלה. אז אמרנו, אם כבר עושים את פעולות החצר, אז גם נבצע פעולת הנגשה. עשינו פה רמפה, פתחנו פה דלת בקיר, והיום אפשר להיכנס בלי בעיות לתוך בית הספר.

מתנ"ס מרגולין – לפעמים אלה פעולות פשוטות וקטנות, אבל עם פעולות פשוטות וקטנות אפשר להיכנס. אתם רואים פה את הרמפה שנעשתה. הונגשו מעליות מבנה העירייה, וזה חשוב מאוד. הפעולה הראשונה שעשינו בנגישות, אמרנו שהמעלית של העירייה חייבת לדבר. היא חייבת לדבר. ואם אתם זוכרים, המעלית עד לפני שנתיים וחצי לא דיברה. היא מדברת, היא מכוונת את האנשים. אני חושב שקודם כל העירייה צריכה להראות דוגמה, לפני שהולכים הלאה.

רחמים מלול: יגאל, כדאי גם שהמעלית תדבר לפני שהיא נתקעת.

יגאל שטיינמץ: זה אנחנו לא אחראיים. בית פנחס – ממש עכשיו קיבלנו בקשה עקב הבחירות שהיו לבצע. שוב, תראו, היתה מדרגה קטנה. מדרגה קטנה של 15 ס"מ לנכה, זה כמו שעושים לו קיר. דיברנו קודם על האוורסט, זה כמו שאומרים לו 'לך תטפס על האוורסט'. וברגע שאתה עושה, אתה מוריד את המדרגה, אתה הופך את המקום הזה למקום נגיש. ברור שישנן פעולות נוספות, אבל אלה פעולות יסודיות.

נושא חשוב מאוד, כרגע מבצעים סקר עירוני. בסקר העירוני הזה אנחנו הולכים בעצם למפות את כל העיר, מבחינת צמתים, מבחינת גנים ציבוריים, מבחינת מבני חינוך, מבחינת מוסדות ציבור, מבחינת מוסדות עירוניים כאלה ואחרים. וברגע שיהיה לנו את המיפוי, אנחנו גם נוכל להמשיך הלאה.

הונגשו 40 תחנות אוטובוס וכ-300 מדרכות בעיר. אני מדבר מדרכות קיימות, לא דברים חדשים. אז אני אעבור כאן ככה בסקירה, אני רק אראה את זה. הנה, שימו לב למקומות שזה נעשה בעיר. ואנחנו כאן מגיעים בעצם, אני סיימתי את ההצגה של זה. אנחנו מגיעים פה לאמנת קהילה נגישה. אני מבקש מהנציגים, בואו לכאן. לידיה, אני אבוא אליך, בכמה מילים.

לידיה: שמי לידיה ואני תושבת רחובות מאז שעלינו ארצה ב-1962 ממרוקו. ואני באמת פונה אליכם חברי המועצה לממש את החזון שלנו כאנשים עם מוגבלויות, תוך כדי כיבוד זכותנו המלאה למקסימום עצמאות ושוויון הזדמנויות. תודה רבה.

יגאל שטיינמץ: ברשותכם, אני רק אקריא את האמנה, ואז נבקש את אקט החתימה. אמנת קהילה נגישה רחובות "אנו חברי מועצת העיר רחובות, מבקשים ליצור קהילה רגישה ונגישה לאנשים עם מוגבלויות, מתוך הבנה והכרה בתועלת לפרט ולקהילה, ולמען שיפור חיי התושבים ורווחתם. כולנו מכירים בצורך לאחד כוחות ולפעול בשילוב כלל הגורמים המקצועיים: משרדי ממשלה הנוגעים בדבר, העירייה, רשת חוויות רחובות, ארגוני הנכים, ארגוני המתנדבים, תושבי העיר רחובות, ואחרים, לקידום נושא הנגישות בעיר. ולכן נפעל לקדם ולחזק את הנגישות של העיר לאנשים עם מוגבלות, ליזום תהליכים שיאפשרו את יישום ההנגשה בעיר, לעמוד בקשר עם ערים אחרות בארץ ובעולם לקידום הנושא, לחזק את מודעות המוסדות והציבור הרחב לאנשים עם מוגבלויות זכויותיהם וצרכיהם, לקדם את הפצת המידע בכל התחומים הקשורים לשיפור איכות חייהם של אנשים עם מוגבלויות, לפעול להרחבת מעגל השירותים לאוכלוסייה המוגבלת בעיר, לעודד מימוש עיקרון זה למערכות ציבוריות אחרות ופרטיות. אנו החתומים מטה מצהירים כי נפעל לסייע להנגשת העיר. אנו מתחייבים לפעול תוך תיאום ושיתוף פעולה למען ההנגשה ברחובות. לראיה באנו על החתום". אני מעביר.

רחמים מלול: טוב. תודה לכולם, לפני החתימה יש חברי מועצה שרצו להתבטא. גלעד, בבקשה. גלעד, אחר כך אמיר, וינברגר וגם עוזי סלנט.

גלעד מזרחי: ... מחמאות בעיקר על גבריאל. הזכרת קודם את הכנסת שאמנם חוקקה אבל לא תומכת, אז באמת אנחנו נפעל כדי לשנות את הדבר הזה, כלובי של רחובותיים שבאמת ייתנו תקציבים יותר מהכנסת, לפחות לעיר שלנו בנושא הזה. ואם הזכרת רחמים את הכנסת, אני השבוע קיבלתי לא מעט מחמאות בכנסת 'מזל טוב, מזל טוב, יו"ר ועדת תחבורה'. ואז הבנתי שהם מתכוונים לא אליי כיו"ר ועדת תחבורה, אלא לברך אותך שנבחרת מטעם השלטון

המקומי כיו"ר ועדת תחבורה, אז מזל טוב, זו באמת מהפכה תחבורתית בעיר. עכשיו באמת אני כפוף אליך.

רחמים מלול: אתה כן, אבל לא יו"ר ועדת התחבורה הקודם. אמיר.

עו"ד אמיר ירון: אני מברך על היוזמה הזאת של שבוע נגישות. אין ספק שבקדנציה הזאת מרגישים מהפכה שלמה בכל מה שקשור לנגישות כאן ולמוגבלים. אני רוצה אבל להדגיש מאוד-מאוד את החבר'ה שלנו בחוויות, אלה שיושבים כאן, שעושים עבודת קודש. מי שלא ראה את זה, פשוט מתבקש להגיע ולראות את פעולות הרווחה, את הנשמה היקרה, את העבודה המדהימה של הצוות שנמצא כאן, שעושים עבודה. מי שלא ראה את זה, פשוט לא יכול להאמין. פשוט עובדות מופלאות שעושות עבודת קודש לציבור שפשוט צריך את זה. באמת, בשם כל המועצה, עם שבוע נגישות, בלי שבוע נגישות – תודה רבה על מה שאתן עושות. אני חושב שאם אנחנו מביאים אמנה כזאת לשולחן המועצה, צריך להוסיף פה עוד איזה סעיף. אבל אולי בגלל שזה משהו דקלרטיבי לא נכניס את זה הלכה למעשה. אני חושב, רחמים, שצריך גם לחשוב על תקצוב מסודר של הנושא הזה בתקציב העירייה, מעבר לעבודה שאנחנו משקיעים.

רחמים מלול: בתב"רים.

עו"ד אמיר ירון: שנייה, שנייה, בנושא של המדרכות. יש פה החלטת רוחב, שבכל כביש, בכל מקום, אנחנו קודם מטפלים בנושא הזה של הנגישות. אלא שיש כמה מוסדות פה, שחייבים את התמיכה העירונית כדי לקדם את הנושא הזה. אני אתן לך דוגמא.

רחמים מלול: אתה יכול לתת דוגמא ממופת, זה שייך להסתדרות.

עו"ד אמיר ירון: רגע, רגע, רגע.

רחמים מלול: והעירייה הנגישה אותו ב-100,000 ₪.

עו"ד אמיר ירון: אני אגיע לזה, אני אגיע לזה. רחמים, אני אגיע. אני בכוונה אומר את הדברים, כי אנחנו, לפחות בחוויות, תגיד זה לא עירייה, זו היד הארוכה של העירייה. יש קבוצת ריקודים של אילן שרוקדת בנס ציונה. חסרים שם משאבי כסף כדי להחזיר אותם לרחובות. כל הרקדנים שם הם נכים ומוגבלים, רוקדים ריקודים מדהימים. ולא מצאנו את המקום המתאים כדי שהם ירקדו ברחובות. פה הן נציגות של הקבוצה הזאת. לכן אני טוען שצריך למצוא גם את המקורות הכספיים שהם לא רבים. הם כולם רחובותיים וכולם... בנס ציונה.

אני רוצה לציין, אתה הזכרת את הנושא של מופת. אני חושב שהסיפור של המעלון במופת, זו תעודת כבוד לעיר, ואני יודע גם את החולשות של מערכות שאני מכיר אותן. זה חולשות. רק לאחרונה אנחנו הפעלנו את המעלון שם, וזו ברכה לאותם נכים שעד עכשיו לא יכלו לעלות לאולם. לכן, מה שאני מציע, אם זה יתאפשר, למצוא את הסעיף התקציבי, שיאפשר לנו לקדם כמה פרויקטים מאוד חשובים לנושא הזה.

רחמים מלול: בתקציב חוויות או התקציב העירוני?

עו"ד אמיר ירון: תקציב עירוני שיעבור לחוויות.

רחמים מלול: תקציב עירוני שיעבור לחוויות? – טוב. ואת המחמאות יקבלו עובדי חוויות. טוב.

לידיה: אני רוצה להוסיף שכל הזמן צריכים לנסוע למקומות אחרים, וגם לאולמות לא ממוזגים, וזה מאוד קשה.

רחמים מלול: יהיה לכם עוד מעט אולם, בעזרת ה'. עוזי.

עו"ד עוזי סלנט: אני רציתי להתייחס ל-2 דברים. אחד, חוק ההנגשה הוא מתייחס לכלל מוסדות הציבור בארץ, לא רק לעיריות. זאת אומרת, לדוגמא במקרה הזה של חוויות, חוויות אולי זה גוף עירוני ולכן אולי זה מוטל על העירייה. אבל מבנים של ההסתדרות – על פי חוק הם חייבים להנגיש.

רחמים מלול: נכון.

עו"ד עוזי סלנט: זאת אומרת, זה לא צריך להיות תקציב עירו-

רחמים מלול: אבל זה נבנה בעבר, כשלא היה חוק נגישות.

עו"ד עוזי סלנט: אוקיי. זה לא חייב להיות תקציב עירוני.

רחמים מלול: היה לי ויכוח עם אמיר. בסוף הפחים ניצחו.

עו"ד עוזי סלנט: אז אפשר במסגרת הרצון לבצע נגישות טובה יותר לאוכלוסייה, אפשר לפנות לכלל מוסדות הציבור בעיר, ולהפנות את תשומת ליבם לחקיקה שקיימת ולאכופ את זה. הדבר השני שרציתי לומר זה סדר קדימויות בתכנית העבודה. הבעיה המרכזית, לא רק של נכים, אבל בוודאי של נכים, זה בצמתים, במעברי החציה. לפני שאנחנו מתעסקים עם בתי עסק, צריך לאפשר לנכה עם העגלה לרדת מהמדרכה, לחצות.

רחמים מלול: את זה כבר עשינו, 300 מקומות.

עו"ד עוזי סלנט: אז אני אומר, ישנם צמתים שהם באמת סודרו, וצריך לשים את הדגש על הצמתים.

רחמים מלול: בסדר גמור. אתה צודק, ועודכנו כבר 300 צמתים כאלה, ויש עוד הרבה. תודה עוזי. לואיס, בבקשה.

לואיס בר-ניר: קודם כל אני רואה קשר ישיר בין ההצהרה שנתנו לנדב לבין הנושא הזה. אני חושב שקהילה בין השאר נמדדת ביחס האנושי שלה וביחס לזולת, וביחס לאוכלוסיות מוחלשות, ואני חושב שבזה אנחנו יכולים לטפוח לעצמנו על השכם.

אני רוצה רגע להגיב לגבי מה שאמיר אמר... קודם כל, העירייה מתקצבת כ-42,000 ₪ את הפעילות של הנכים בספורט, של הקבוצה, שפועלת... קודם כל אני רוצה רגע לחדד. פעילות של נכים נעשית על בסיס אזורי. בדרך כלל מבחינת מספר האנשים הנכים לשמחתנו, שעושים לפעילות חוגית או פעילות תחרותית בספורט, הוא על בסיס אזורי, בגלל שבדרך כלל אין מספיק ביישוב מסוים, כדי שתקיים פעילות ייחודית עירונית, ולכן היא על בסיס אזורי. והיסטורית, יש לנו שיתוף פעולה עם נס ציונה. ולמעשה, עיריית נס ציונה דווקא היא זו שהתעקשה שזה ימשיך ויתקיים באולם צימרמן שם באולם. אתם מוזמנים לראות את החוג וגם לראות את הפעילות שלהם, ואנחנו לא התווכחנו עם העניין הזה.

עו"ד אמיר ירון: כל הרקדנים שם ביקשו לעבור חזרה לבית...

לואיס בר-ניר: יפה בסדר.

לידיה: בגלל שאין מזגן, סליחה שאני מפריעה. בגלל שזה לא ממוזג, זו הסיבה. כלומר, לא היה אכפת לנו להישאר בנס ציונה, הבעיה שלנו זה המיזוג.

לואיס בר-ניר: אוקיי, בסדר. היתה בקשה אליי בזמנו שלא להחזיר את זה לרחובות, וגם מנס ציונה בגלל שהיו אנשים מרחובות ונס ציונה. אבל לי אין שום בעיה לבדוק את זה שוב, צריך הסכמה בעניין הזה, וצריך גם לעשות התאמה מיוחדת דרך אגב לאולם. מי שמכיר את זה, צריך לעשות התאמה מיוחדת בעלות לא קטנה. זה רק אומר שרחובות דרך אגב מקפידה להמשיך ולממן באותה עלות, והיו רשויות אחרות שותפות שרצו לקצץ ואנחנו לא קיצצנו.

רחמים מלול: ... שאנחנו לא מתקצבים. וינברגר.

חנניה וינברגר: א' – אני מברך על היוזמה, ובעיקר גם על הביצוע של אותם 300 צמתים ועוד כל מיני פעולות שנעשו בעניין הזה. שאלה – האם ידוע לך מה נעשה בערים אחרות באופן כללי אם אנחנו יכולים ללמוד מזה משהו?

רחמים מלול: לא ידוע לי. ואם אפשר, אני אטיל עליך עד ישיבת המועצה הבאה לעשות באמת בדיקה ולהביא לנו. מבטיח לך שאני אלמד מזה. אם תרצה, אתה לא חייב.

חנניה וינברגר: דבר נוסף, כאשר הייתי יו"ר ועדת תחבורה בקדנציה שעברה, הצעתי אי אפשר להנגיש את כל הרחובות, להנגיש לפחות את כל רח' הרצל מתחילתו ועד סופו.

רחמים מלול: זה מה שיגאל דיבר על זה, כן.

חנניה וינברגר: ועכשיו אני מוסיף, אם אפשר לקחת גם את הרצוג, מנוחה ונחלה, מדר וטשרניחובסקי. ללכת בכבישים המרכזיים שחוצים את העיר לאורך ולרוחב.

רחמים מלול: מדר הונגש נדמה לי. מדר הונגש בפינות עזרא וההגנה, שם זה הונגש.

חנניה וינברגר: בסדר, ברצון. דבר נוסף, בוועדת תחבורה יושב נציג של ארגון הנכים, וכל בקשה של נכה לחנייה וכו', עוברת תחילה את אישורו, ורק אחרי זה ועדת התחבורה דנה בזה. ובקשר לסקר, אני חושב בקשר לסקר שאתה יכול לקבל מהעירייה את כל הנתונים. והסקר שאני מבין אותו, הוא האם יש לנו רשימת הנכים תושבי העיר, מקום מגוריהם ומקום עבודתם. ולקבוע תכנית עבודה לפי 2 הנתונים האלה, תודה.

רחמים מלול: יש לנו את הרשימה הזאת?

יגאל שטיינמץ: יש לנו רשימה של החברים שהם בפורום הזה. קשה לנו להשיג את כל זה, בגלל שהביטוח הלאומי לא נותן לנו את המידה, בגלל שזה מידע חסוי. אבל אנחנו מגיעים פחות או יותר דרך הפורום הזה, כן.

רחמים מלול: טוב, אז אנחנו מברכים את העוסקים במלאכה, תודה רבה לכם, חברים יקרים. הרבה בריאות. חברים, נמשיך בסדר היום. בבקשה, שאלו. על איזה נושא?

שאלו ליבי: יש לי 3 נושאים קצרים?

רחמים מלול: מה, מחוץ לסדר היום?

- שאל ליבי:** כן. אם אפשר. לא הייתי, לא ידעתי על ההנהלה, אמנם הודיעו למזכירה שלי. רציתי להעלות את זה שם.
- רחמים מלול:** אתה רוצה בסוף או עכשיו?
- שאל ליבי:** עכשיו, כי חלק הולכים. אם אפשר, קצר.
- רחמים מלול:** אם החברים מסכימים, כן. זה משהו שצריך לקבל החלטה?
- שאל ליבי:** לא. רק לקדם עוד יותר. הנושא הראשון, פנו אליי בעקבות הגבייה של אגרה מבעלי עסקים, של כיבוי אש, פנו אליי הרבה בעלי עסקים ברח' בנימין בגלל העבודה הטובה שנעשית שם.
- זוהר בלום:** זה היה בהנהלה.
- שאל ליבי:** אה, היה בהנהלה?
- רחמים מלול:** אני העליתי את זה בהנהלה, כן.
- שאל ליבי:** אה, אז יש סיכום? יופי, הנה, זה הסתיים. נושא שני שמאוד כואב ואני רוצה תשומת לב. יש לנו בריחה גדולה של עובדים סוציאליים שלנו, שעוזבים אותנו בעקבות הנושאים של משכורת וכו', הטבות וכו', ובצורה רצינית.
- רחמים מלול:** על מה אתה מדבר? שאלו נו, באמת. אתה מעלה לי נושא שאתה לא מצוי בו. מה אתה חושב, שהם לא מקבלים משכורות?
- שאל ליבי:** לא אמרתי לא קיבלו.
- רחמים מלול:** הם לא קיבלו תוספות? שאלו, תבדוק את זה, בחייך.
- שאל ליבי:** אני לא מדבר סתם, לא מדבר סתם. נו.
- רחמים מלול:** אבל תבוא אליי תשאל.
- שאל ליבי:** אבל זה בעובדה, אני מדבר איתך.
- רחמים מלול:** זה נרשם בפרוטוקול, אתה יודע מה. וזאת עובדה לא נכונה. חבל סתם. תביא נתונים.
- שאל ליבי:** אני מוכן להביא לך רשימה. של עובדות סוציאליות שעוזבות אותנו בגלל הנושא הזה.
- רחמים מלול:** אין דבר כזה, נו. יש טבלאות, יש תוספות שכר כדין וכחוק.
- שאל ליבי:** אני אביא לך, אוקיי.
- רחמים מלול:** תביא לי נתונים, אדרבא.
- שאל ליבי:** בסדר, מאה אחוז.
- רחמים מלול:** תקבע פגישה ביחד עם הגזברית ועם יגאל נדב, ואתה כמחזיק התיק נבדוק את זה.
- שאל ליבי:** אין בעיה. פשוט אני רוצה לעצור את זה.
- רחמים מלול:** חס ושלום, אם יש עוול.

מאה אחוז. ונושא אחרון, הוא קצת רגיש, וזה רחובות	<u>שאל ליבי:</u> ההולנדית.
אני מציע שלא תעלה את זה.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
לא, אני בא לטובה, לא לזה.	<u>שאל ליבי:</u>
לא, לא, לא. אני מציע שלא תעלה זה.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
רציתי שנקים ועדה מתוכנו-	<u>שאל ליבי:</u>
שאל, שאל, שאל. זה רגיש, זה לא המקום פה.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
מה זה לא המקום?	<u>שאל ליבי:</u>
שאל, לא המקום פה.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
למה לא המקום?	<u>שאל ליבי:</u>
הצעה חברית, נו, תוריד את זה מסדר היום, אל תעלה	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
את זה. רגיש. עזוב. יש מי שמטפל בזה, לא בשולחן הזה עכשיו. עזוב, נו. אתה	יודע למה הכוונה.
לא, אני מציע שוועדה מתוכנו, באמת, יישבו.	<u>שאל ליבי:</u>
העסק מטופל כבר, שאל.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
זה לא נכון, אתה לא צודק, אתה לא צודק.	<u>שאל ליבי:</u>
שאל, אז אתה ואמיר תשבו לדבר אחר כך?	<u>רחמים מלול:</u>
אני מוכן לשבת עם שאל. אני מוכן לשבת איתו.	<u>עו"ד אמיר ירון:</u>
ששב איתו, ולא אכפת לי שתצרפו עוד אחד או שניים	<u>רחמים מלול:</u>
ושתטפלו בזה. בסדר? תודה רבה.	
אמיר, שמעת? אמיר, אני מקבל, אנחנו נשב אחר כך.	<u>שאל ליבי:</u>
ואם תרצו, נצטרף לוועדה הזאת. תודה רבה. ובנושא	<u>רחמים מלול:</u>
הקודם, באמת תביא לי נתונים.	
מאה אחוז.	<u>שאל ליבי:</u>

סעיף 3: אישור פרוטוקול ועדת נכסים מס' 10 מתאריך 8.11.11.

חברים, נמשיך קודם בסדר היום, ואחר כך יש לי כמה	<u>רחמים מלול:</u>
הודעות. פרוטוקול ועדת נכסים ושכירויות. כן, בבקשה. נתחיל לעבור סעיף-	סעיף.
אפשר?	<u>חנניה וינברגר:</u>
כן. חנניה קורש פה? נושא ראשון סמדר דורי. על זה	<u>רחמים מלול:</u>
	יש הערות?
עוד לפני זה. הפרוטוקול הוא מה-8.11.11, אנחנו היום	<u>חנניה וינברגר:</u>
לאחר 7-8 חודשים. אי אפשר להביא את זה קודם? למה לאחר את זה כל כך?	

- רחמים מלול:** שאלה טובה, חנניה, לך ולאבנר.
- חנניה קורש:** שאלה טובה. לגבי סעיף 1 היתה לנו בעיה שהיינו צריכים לברר מבחינה משפטית, כמה סוגיות להציג חומר, חנניה, מלפני 20 שנה, היה קצת קשה, והיה צריך לנבור בארכיונים, וזה מה שערכב.
- חנניה וינברגר:** יש פה 2 נושאים...
- חנניה קורש:** סעיף מספר 1 זה נושא שהוא מתגלגל כבר 20 שנה, חנניה. היינו צריכים לאסוף החלטות ממש מלפני הרבה מאוד שנים. ואתה יודע, הארכיונים של העירייה הם לא כל כך מה שנקרא נגישים וזמינים.
- חנניה וינברגר:** חנניה, עשה לי טובה, נדבר לעניין. יש עניין של פרוטוקול, ואפשר היה-
- רחמים מלול:** חנניה, אני מקבל את הערה, זה יתוקן.
- חנניה וינברגר:** תודה רבה.
- רחמים מלול:** אתה צודק.
- חנניה וינברגר:** סליחה, קיבלתי, תודה.
- רחמים מלול:** זה לא צריך לבוא עכשיו, בסדר. 7 חודשים זה לא צריך להימשך. מסכים איתך.
- חנניה וינברגר:** בדיוק, תודה.
- רחמים מלול:** לא שמתי לב אפילו לתאריך. אבנר, גם בבקשה לתשומת לבך כיו"ר הוועדה.
- חנניה וינברגר:** ואותו דבר גם בוועדה להקצאת קרקעות, אפשר להביא את זה בזמן.
- אבנר אקוע:** ... לא התעכב אצלי, התעכב אצלם.
- חנניה קורש:** מקבל את ההערה.
- רחמים מלול:** אוקיי, אז אנחנו מאשרים את נושא מספר 1.
- חנניה וינברגר:** לא, לא. זה לגבי הפרוטוקול. עכשיו ככה, המקרה הזה נמשך שנים. דמי שכירות – לא גובים. אני הייתי מבקש לדעת מה קורה, מה הדין ומה מבחינת מינהל, כאשר לא משלמים דמי שכירות, למה שהעירייה לא תפקיע את ההקצאה?
- רחמים מלול:** אז הנה, תקרא את ההחלטה, נו. בהחלטה מתייחסים לזה.
- חנניה וינברגר:** הרי שנים כבר לא משלמים דמי שכירות.
- רחמים מלול:** מי?
- חנניה וינברגר:** אז נניח חצי שנה-שנה לא שילמו דמי שכירות, להפקיע את החנות בחזרה.
- רחמים מלול:** אתה רוצה לענות או שאני אענה, חנניה?
- דורון מילברג:** ... ש... ..

חנניה וינברגר: אני אומר 10,000 ₪, 20,000 ₪, לא 200,000 ₪. אחרי שנה לא שילמתי דמי שכירות, אתה לוקח ממני בחזרה את החנות. יש מישהו אחר שאפשר להשכיר לו. דורון, אני להיפך אומר, שהחוב לא יגדל מעבר לחוב הצטברות של שנה אחת ולא 10 שנים או כמה שזה יוצא. אני מקבל כל מה שכתוב פה, כל פסיק. אבל לא לתת לגדול. הם ייתנו את ה-235,000 ₪, היא תשלם האישה הזאת? לא תשלם.

רחמים מלול: מקובל. אז אנחנו בכפוף להערות מאשרים את הנושא הזה, וההחלטה היא נכונה במקרה.

עו"ד עוזי סלנט: הערה אחת בעניין הזה. אני לא מתנגד להסדר, אבל הייתי מבקש לקבל רשימת חובות, שהמועצה תקבל, לא אני – רשימת חובות של בעלי עסקים כדי-

רחמים מלול: בעלי דוכנים.

עו"ד עוזי סלנט: בעלי דוכנים, כן. מכיוון שאם זה כך, אז אולי צריך לעשות איזושהי פעילות מיוחדת.

חנניה וינברגר: יש גם פסקי דין שלא קוימו.

רחמים מלול: יש טיפול של משרד עו"ד שפרבר... בעלי הדוכנים, וחלקם גם קיבלו צווי פינוי. אבל כיוון שאנחנו עתידים להתחיל-

חנניה קורש: יש גם טיפול בגבייה, ראש העיר.

רחמים מלול: יש גם טיפול בגבייה, נכון. אנחנו עתידים לבנות את השוק העירוני. בעזרת ה' בעוד חודש וחצי נצא במכרז לבניית השוק. ואז אנחנו נתייחס לכל פסקי הדין ולכל חוות הדעת של עו"ד שפרבר למי מגיעות זכויות בשוק החדש ולמי לא.

חנניה וינברגר: אגב, מה עם הוועדה שנבחרה בשעתו לגבי השוק.

רחמים מלול: איזו ועדה?

חנניה וינברגר: לגבי מכירת דוכנים. המועצה בחרה?

רחמים מלול: חנניה, תענה לו על זה.

חנניה וינברגר: אותי הכניסו בכוח לשם, אז אני מבקש לדעת לפחות מה עושים.

רחמים מלול: אז כנראה הוציאו אותך בכוח.

חנניה וינברגר: אני רגיל לזה. אפילו לא נתנו לי בסטה. היו נותנים בסטה, אני מבין.

רחמים מלול: אז אנחנו, בפוף להערות מאשרים את נושא מספר 1.

החלטה מס' 554-49-12: הוחלט פה אחד, כפוף להערות, לאשר סעיף 1 בפרוטוקול הוועדה לנכסים מס' 10 מיום 8.11.11 בעניין סמדר דורי כדלקמן: מאחר שהטיפול במעמדם ובחובותיהם של בעלי הדוכנים מצוי בידי עו"ד שפרבר, תבקש הוועדה חוות דעת משפטית בדבר מעמדו המשפטי של הדוכן, והאם יש מקום בנסיבות

העניין, להחזיר את הזכויות בדוכן לעירייה על דרך של קיזוז חוב דמי השכירות העומד ע"ס 234,350 ₪ נכון ל-10/2011.

חנניה וינברגר: סעיף 2, אם אפשר לקבל קצת מידע.

רחמים מלול: אני רוצה לומר לכם משהו, בקשה לסעיף 2. קיבלתי הרבה ירושות בתפקיד שלי, בכהונה שלי, חלקן טובות, חלקן פחות טובות. אחת הירושות שקיבלתי, זה מספר משוקמים שיש לגביהן החלטות מועצה משנת 1984 ואפילו לפני כן. והרציפות השלטונית מחייבת לקיים את אותן הבטחות, את אותן החלטות מועצה. אני לא רוצה להזכיר את השמות שקיבלתי בירושה, אבל אלה ירושות לא כל כך נעימות. אבל לקיים החלטות אני חייב. אחד המשוקמים מהירושות הללו, הוא היהודי ששמו מוזכר בסעיף 2. והיה לו קיוסק בבית ספר אמית. לאחר דין ודברים איתו ועם מנהלת בית הספר, הגענו למסקנה שמבחינה חינוכית לא רצוי לקיים שם את הקיוסק. והיינו צריכים למצוא לו מקום חלופי והמקום החלופי הוא בספורטק, ששם כולנו מסכימים שצריך להקים מזנון. עלתה שאלה בהנהלת העיר, האם לאדם הזה יש תעודת נזקק כחוק. כי אם אין לו תעודת נזקק כחוק, הוא לא זכאי להשתקם. פטור ממכרז, נכון, הוא לא זכאי לפטור ממכרז.

אז ביקשתי מחנניה בישיבת ההנהלה לראות אם יש לו את האישור הזה. ואמנם יש לו את האישור מאוגוסט 2011, שחתום ע"י עופרה חורזי, עובדת סוציאלית. "הריני לאשר כי חיים היה מטופל בשירותנו, היחידה לטיפול בהתמכרויות סביב-", לא יודע אם מותר לי לקרוא את זה, לא חשוב מהי ההתמכרות. "הקשר הטיפולי התקיים בשנים אלה ואלה. הוא הוכר כנזקק לפי חוק שירותי הסעד. לפיכך הוא קיבל בשנים 1994-1995 מעיריית רחובות מזנון בהיכל הספורט עמית לשם שיקומו ושיום משפחתו". זהו, זה האישור שביקשתם, חברי ההנהלה, והנה הוא מצוי לפניכם. אם יש הערות והסתייגויות. אני בינתיים בכהונה שלי לא הבאתי לפניכם אף משוקם חדש, וזה לא משום שחסרים אנשים שמבקשים, אלא משום שיש לי עיקרון מסוים בתחום הזה, שאני לא רוצה לפתוח את העיר לחלוקת דוכנים למשתקמים למיניהם. אבל אתם זוכרים את סיפור גורי, ועכשיו הסיפור החדש הזה, ויש עוד סיפור בפארק תמר וכו'. אתם מכירים את כל הירושות. אני אבל שוב חוזר, רציפות שלטונית מחייבת אותנו, אפשר לתמוך, אפשר להתנגד. בבקשה, אם יש הערות.

חנניה וינברגר: כן. אני מבין שבירושות מקבלים לפעמים פרחים וגם קוצים ביחד.

רחמים מלול: נו, אני אמרתי את זה בעצמי.

חנניה וינברגר: כרגיל.

רחמים מלול: גם אותך קיבלתי בירושה, השאלה אם זה הפרחים או הקוצים?

חנניה וינברגר: או פרחים.

רחמים מלול: לא, חלילה. לפעמים אתה פרח, לפעמים אתה פרח, לפעמים אתה קוץ.

חנניה וינברגר: אני הייתי שמח אילו הסעיף הזה היה מובא לפני שהאדם כבר ישנו בשטח, לפני שהוא כבר מפעיל חודש-חודשיים את הקיוסק. אם זה מובא לאחר מעשה, אז אנחנו נהפכנו לחותמת גומי. דבר נוסף, אותם שיקולים צודקים שהמנהלת דרשה שהמשוקם הזה לא יהיה בבית הספר, לדעתי הם תופסים גם בספורטק כאשר... דבר נוסף שלישי, אני מבקש לדעת האם לאדון הזה יש תעודת יושר משטרה. ודבר רביעי, אינני יודע אם המידע מדויק, אבל לפני כשבועיים היתה ישיבה פה אצלך עם מפקד משטרת רחובות. ואם אני לא טועה, אם המידע נכון שנמסר לי, נמסר שדווקא מפקד משטרת רחובות הוא מוכן לפעול והוא ממתין לפנייה מאת העירייה.

רחמים מלול: אולי תגיד לי מה האינפורמציה שקיבלת?

חנניה וינברגר: אני מוסר אותה בדיוק על השולחן.

רחמים מלול: תסביר מה הוא מוכן לפעול ומה העירייה מעכבת.

חנניה וינברגר: אינני יודע, לכן.

רחמים מלול: מה זה אינך יודע? אז מה אתה זורק האשמות?

חנניה וינברגר: אני יודע מה שנאמר לי.

רחמים מלול: אני יודע איזו אינפורמציה או דיס-אינפורמציה קיבלת? אז נאמר לך.

חנניה וינברגר: הרי אתה סימנת את הישיבה, אז אתה יודע. אז השאלה היא הפוכה.

רחמים מלול: זה לא נכון מה שאתה אומר.

חנניה וינברגר: לגמרי לא נכון.

רחמים מלול: לגמרי, כמו רוב הדברים שלך.

חנניה וינברגר: טוב, כנראה מדובר פה בצדיק הדור.

רחמים מלול: זה כמו, אני עכשיו אומר לך את זה, זה כמו שאתה ניצלת אסון של משפחה, אסון לאומי, תקשיב טוב עד סוף המשפט-

חנניה וינברגר: אתה משקר, זו דמגוגיה.

רחמים מלול: עד סוף המשפט שלי. שים לב לרשעות ולנבזות, ואני לא חוזר באף מילה.

חנניה וינברגר: שלך.

רחמים מלול: תן לי רגע לסיים משפט. באמצע השבעה של משפחת שאער הזמנת עיתונאים ו-

חנניה וינברגר: שקר.

רחמים מלול: והאשמת. אתה ראית את ערוץ הכנסת, נכון?

חנניה וינברגר: אני מכיר את ערוץ הכנסת.

רחמים מלול: אז תן לי לדבר. מותר לי? רק לך מותר פה לדבר? אתה מדבר רוב הזמן. תן לי להגיד משפט ששמור בליבי כבר הרבה שבועות. האשמת את משפחת שאער שהשריפה נגרמה בגלל שהם בנו בנייה בלתי חוקית.

לא נכון.	<u>חנניה וינברגר:</u>
לא נכון?	<u>רחמים מלול:</u>
לא.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אוקיי. אז תגיד שזה לא נכון.	<u>רחמים מלול:</u>
יש הקלטה, אתה יכול לראות.	<u>חנניה וינברגר:</u>
יש לי את התמליל. אתה התראיינת-	<u>רחמים מלול:</u>
שקר.	<u>חנניה וינברגר:</u>
תקפת את ראש הרשות, בלי להזכיר את שמו, שהוא מאפשר וחס ומרחם על אלה שבונים בנייה בלתי חוקית, והיה סיור בשכונה. אתה יודע איזו עוגמת נפש גרמת למשפחה ולתושבים? זה היה הזמן? במקום ל-	<u>רחמים מלול:</u>
זה לא נכון.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אוקיי, זה לא נכון.	<u>רחמים מלול:</u>
מהתחלה עד הסוף.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אז אני אראה לך את התמליל.	<u>רחמים מלול:</u>
לי יש את התמליל.	<u>חנניה וינברגר:</u>
גם לי יש, אני שומר אותו.	<u>רחמים מלול:</u>
גם לי, בבקשה.	<u>חנניה וינברגר:</u>
שומר אותו, ואפילו חשבתי על כל מיני צעדים לנקוט בעקבות התמליל הזה.	<u>רחמים מלול:</u>
אשמח.	<u>חנניה וינברגר:</u>
אוקיי. אז זו רשעות ונבזות ורקידה על הדם, לידיעתך.	<u>רחמים מלול:</u>
רקידה על הדם, יפה מאוד.	<u>חנניה וינברגר:</u>
ותסתובב קצת בשכונות.	<u>רחמים מלול:</u>
ודבר אחרון-	<u>חנניה וינברגר:</u>
תסתובב קצת בשכונות ותראה איך הם מגיבים על הצעד הזה שעשית.	<u>רחמים מלול:</u>
בהסתה שלך.	<u>חנניה וינברגר:</u>
יכולת לחכות שבוע, שבועיים, חודש, לבדוק האם למבנה יש היתר, אין היתר. ולידיעתך, למבנה יש היתר.	<u>רחמים מלול:</u>
כן? אז עכשיו אני-	<u>חנניה וינברגר:</u>
אז אותו דבר אתה אומר – אני השתתפתי בישיבה, ומפקד המשטרה מוכן לפעול, ואני לא מוכן לפעול. זו הוצאת דיבה מהסוג הגרוע ביותר שאתה התמחית בהם. מותר לך אתה חושב להאשים כל מה שאתה רוצה, לטעון כל מה שאתה רוצה? אתה הכי צודק שבעולם?	<u>רחמים מלול:</u>
נכון.	<u>חנניה וינברגר:</u>

יפה נפש דמגוגי.	<u>רחמים מלול:</u>
אני מבקש להפנות-	<u>חנניה וינברגר:</u>
אז אתה דיברת על הנושא הזה, אני מעמיד את זה להצבעה.	<u>רחמים מלול:</u>
רגע, רגע.	<u>חנניה וינברגר:</u>
לא, לא, סיימת. דיברת 10 דקות.	<u>רחמים מלול:</u>
לא דיב-	<u>חנניה וינברגר:</u>
אני מעמיד את נושא מספר 2 להצבעה. מי בעד?	<u>רחמים מלול:</u>
הצבעה אישית הייתי מבקש.	<u>חנניה וינברגר:</u>
רגע, הוא יכול לדרוש הצבעה אישית?	<u>רחמים מלול:</u>
אני רק רוצה להעיר. אני לא ידעתי... כשהוא מוסר פה... ואנחנו מאשרים בדיעבד, אז אני נמנע.	<u>מנחם קליין:</u>
תראו, אני רוצה להסביר לכם. אני חושב לדעתי שלא הייתי צריך בכלל להביא את זה למועצה. וזאת מדוע? משום שהוא קיבל מזנון תמורת מזנון. הרי ההחלטה להקצאת המזנון ניתנה לא בתקופה הזאת, חברים. אני לא יודע למה... הגיע למועצה, אם תשאלו אותי.	<u>רחמים מלול:</u>
אני לא כל כך מבין.	<u>מנחם קליין:</u>
יש החלטת מועצה. לא הבאתי את זה כנושא חדש.	<u>רחמים מלול:</u>
לא, לא, רחמים. או שמוציאים אותו מאמית, או שלא מוציאים אותו.	<u>מנחם קליין:</u>
הוציאו אותו מאמית.	<u>רחמים מלול:</u>
אני לא יודע מה הסיבות-	<u>מנחם קליין:</u>
... להוציא אותו בלי לתת לו מקום חלופי.	<u>רחמים מלול:</u>
אני לא יודע מה הסיבות-	<u>מנחם קליין:</u>
הסיבה היא חינוכית, המנהלת לא היתה מוכנה שהילדים יקנו במזנון.	<u>דורון מילברג:</u>
יש החלטת מועצה.	<u>מנחם קליין:</u>
אני אמרתי לא בבית ספר. אז הוצאנו אותו. המנהלת התנגדה בכל תוקף, אתה יכול לשאול.	<u>רחמים מלול:</u>
שם יש אינסוף ילדים...	<u>חנניה וינברגר:</u>
אני מסכים עם העיקרון.	<u>מנחם קליין:</u>
חנניה, איזה... לעשות את זה?	<u>רחמים מלול:</u>
לא היה לו חוזה...	<u>חנניה קורש:</u>
לא היה לו חוזה.	<u>רחמים מלול:</u>
ביקשנו להסדיר את הפעילות שלו.	<u>חנניה קורש:</u>

- רחמים מלול:** אז תביא את החוזה.
- חנניה קורש:** אבל אני צריך קודם כל לאשר...
- רחמים מלול:** אם מועצה קודמת אישרה את זה, למה אני צריך פה באמת להיתקל בביקורת...?
- מנחם קליין:** ... מחדש, רחמים.
- חנניה וינברגר:** זה פרויקט חדש, מקום חדש.
- רחמים מלול:** תביא את החוזה, וההחלטה הזאת לדעתי לא היה צריך להביא אותה למועצה, כי הוא קיבל מקום חלופי תמורת מקום, זה הכל. לכן הטענה הזאת, למה הוא התחיל... הטענה הזאת... משום שהיו חייבים-
- עו"ד עוזי סלנט:** אז אל תביא את זה למועצה.
- רחמים מלול:** אבל לגבי החוזה, יכולים להעיר את ההערות. יכול להיות שלא יאשרו אותו.
- חנניה קורש:** גם הפרוטוקול מתעכב כמה חודשים, אז זה גם כן...
- רחמים מלול:** בסדר. זה פשוט אמרתי דברים כואבים ששמורים עמי כבר הרבה זמן. משום שזה היה מקרה שפשוט-
- גלעד מזרחי:** וגם היה לו מקום לפני כן.
- רחמים מלול:** אבל אני לא רציתי לעורר מחלוקת. אבל כיוון ש... אותם עכשיו, כביכול המשטרה מוכנה לפעול ואני לא... לא יודע איך להתייחס לזה.
- גלעד מזרחי:** חנניה, אתה יודע, אני מכבד אותך. באותו זמן גם דיברת על אושיות שם. באמת, אני מכבד אותך, ואתה יודע, אני לא עושה חשבון לאף אחד, ולא מתחנף לאף אחד. אבל באותו זמן, באמת, גם דיברת שם על שכונת אושיות, שבאמת מה זה, אתה יודע כמה תושבים באו אליי מאושיות? בוכים, אומרים 'מה, עם כל זה, אנחנו 4 ילדים כמו הסודנים בחדר אחד, ועוד מדברים עלינו?', ובתקשורת דיברו על אושיות, אז זה באמת לא מתאים.
- רחמים מלול:** יכול להיות שיש ביקורת והיא נכונה, אבל לא באותו שבוע, זו הטענה שלי. במקום ללכת לעודד את המשפחה, לנחם את המשפחה, לראות מה שהם צריכים, מה שאנחנו כעירייה עשינו מעל ומעבר. ואני לא מתבייש בזה. עם נוהל תקין או בלי נוהל תקין. סייענו בידי המשפחה ברגעים הכי קשים.
- גלעד מזרחי:** והם מציינים את זה.
- רחמים מלול:** בשביל מה... בעניין של חריגות בנייה? אחרי חודש, אחרי השלושים. לא כשהקברים עוד טריים.
- גלעד מזרחי:** ולמרות הכאב, המשפחה מציינת את זה.
- רחמים מלול:** אז אני מודיע, אין דבר כזה שמשטרת ישראל ביקשו ממני לעשות משהו ואני מעכב. להיפך-
- דורון מילברג:** מעל ומעבר למה שביקשו.

רחמים מלול: בדיוק להיפך. דרשתי מהמשטרה תגבור. אתם יודעים שלפקחים שלנו אין סמכויות לתת דו"חות ולעצור, ושיש לנו רק ניידת משולבת אחת עם שוטר אחד. ביקשנו עוד שוטר.

מנחם קליין: רחמים, המסגרת היא לא פה, המסגרת היא בפורום ה-15. לקבל סמכויות של שוטרים ופקחים.

רחמים מלול: נכון, העליתי את זה גם-

מנחם קליין: שם המסגרת. כבר דנים על זה 7 שנים.

רחמים מלול: אבל מה זה המשטרה מוכנה... אדרבא.

דורון מילברג: לא, וכתוצאה מזה ביקשנו עוד שוטר לנייד.

גלעד מזרחי: המשטרה בכלל לא באה בטענות.

רחמים מלול: אתה יודע שאני מתקצב להם ניידת נוער כי אין להם תקציב?

מנחם קליין: זה הבנתי.

רחמים מלול: אתם לא יודעים, נו.

מנחם קליין: אבל הסמכויות... ושם צריך להילחם.

רחמים מלול: ... שהשלטון הקהילתי אין לו סמכויות.

דורון מילברג: וקיבלנו החלטה לשים פקחים עירוניים.

רחמים מלול: ושייתנו דו"חות. נכון. קיבלנו עוד החלטה שבאמת פקחים יוכלו לתת דו"חות על הפרעה לאיכות סביבה עד 730 ₪ נדמה לי. אז אני דוחה את ההאשמות האלה בכל תוקף. זה הכל. זה מה שחסר, שאיזה עיתונאי יתייחס לזה ברצינות. אבל ממתי העיתונאים בודקים מידע או אינפורמציה אם היא נכונה או לא. עוזי מבסוט ממה שאמרתי.

החלטה מס' 555-49-12: הוחלט פה אחד, לאשר סעיף 2 בפרוטוקול הוועדה לנכסים מס' 10 מיום 8.11.11 בעניין חיים לביא כדלקמן: ככל שייבנה בספורטק מזנון ע"י העירייה, ממליצה הוועדה לאפשר למר לביא להפעיל את המזנון, בכפוף להמצאת אישור עדכני המקנה פטור ממכרז, ובכפוף לחתימה על הסכם שכירות עימו, על פי כל דין. הוועדה סבורה כי בניית קיוסק במקום תמגר פעילות לא מוסדרת של רוכלים המתקיימת כיום בספורטק.

סעיף 4: אישור לעבודה פרטית לעו"ד לימור סגולים מחוץ לשעות העבודה בעירייה.

רחמים מלול: אישור לעבודה פרטית לעו"ד לימור סגולים מחוץ לשעות העבודה בעירייה. מיכל, בבקשה.

עו"ד מיכל דגן: עו"ד סגולים עובדת בלשכה המשפטית. במקביל היא משמשת כמתרגלת באוניברסיטת תל אביב בפקולטה למשפטים. היא אמורה לתת

7 הרצאות במשך הסמסטר הקרוב. היא ביקשה את אישור העירייה. זה לא מפריע, זה מחוץ לשעות העבודה, זה גם עולה בקנה אחד עם העבודה.

עו"ד עוזי סלנט: את ממליצה?

עו"ד מיכל דגן: בהחלט, למה לא?

הרצל טובלי: צריך אישור מועצה?

רחמים מלול: כן, כן.

עו"ד מיכל דגן: זו עבודה נוספת לעובדי עירייה.

רחמים מלול: עבודה נוספת דורשת אישור מועצה. אז אנחנו מאשרים.

החלטה מס' 556-49-12: הוחלט פה אחד לאשר עבודה פרטית לעו"ד לימור סגולים מחוץ לשעות העבודה בעירייה.

סעיף 5: קריאת כיכר בשם (מחוץ לסדר היום).

רחמים מלול: יש נושא ברשותכם מחוץ לסדר היום שזוהר ביקש להביא אותו, אם תסכימו כמובן. אם יש חבר מועצה שמתנגד, אני לא אוכל.

זוהר בלום: בנובמבר 2011 הגשתי את זה, וזה עלה מספר פעמים בוועדה ולא סיימו את זה, זה היה בסעיפים האחרונים.

דודי אשכנזי: זה היה בסעיפים האחרונים... ועדת השמות לא הספיקה לדון בנושא הזה.

זוהר בלום: אני ביקשתי לעלות את זה למועצה היום. ב-17 לחודש בשבוע הבא, מגיעים התורמים הגדולים של קרן היסוד שוויץ שתרמו.

מנחם קליין: מה זה, סקירה?

זוהר בלום: אם תקשיב עד הסוף, תבין. קרן היסוד יש לו שותפות עם העיר רחובות, עם תרומה של עשרות מיליוני ₪, מתנ"ס כפר גבירול ע"י קרן היסוד קנדה, מתנ"ס חוויות שוורץ, 4 מעונות, כ-10 גני ילדים, מרכז... בבית חולים קפלן ע"י קהילת שוויץ, בית ספר...

מנחם קליין: לא הבנתי. לא כתוב פה לאיזה-

זוהר בלום: שנייה, אם תקשיב עד הסוף.

מנחם קליין: לא, אבל קראתי פה.

זוהר בלום: אבל הגשנו את זה עוד לפני שהיה ב-2011. בוא תקשיב רגע עד הסוף. היות וקרן היסוד שוויץ החליטה לבנות מתנ"ס חדש בתרומה בשיתוף עיריית רחובות ברחובות החדשה. וב-17 לחודש מגיעים כאות הוקרה לסמי בולג, יו"ר קרן היסוד שוויץ לארץ, כל התורמים הגדולים למדינת ישראל, לראות את המקום, לשמוע מפי ראש העיר והאדריכל על המקום, עם כל ראשי קרן היסוד, גם העולמי וגם בישראל. חשבנו לעשות בעצם, לקרוא לכיכר הסמוכה

לאיפה שייבנה המתנ"ס החדש שהמכרז יוצא בחודש הבא, לחנוך את הכיכר על שם קרן היסוד, כאות הוקרה לקרן היסוד על כל הפעילות שהיא גם תרמה למעון היום שנמצא ממול כ-100,000 דולר להצטיידות.

חנניה וינברגר: באיזה מקום...?

זוהר בלום: ברחובות החדשה, על יד בית ספר רמון, איפה שאמור להיבנות המתנ"ס שהוא בתרומת קרן היסוד.

רחמים מלול: ... פועלים פה לפי הנוהל, כי הנוהל הוא ועדת שמות ואחר כך מועצה. אבל המועצה בהחלט סוברנית להחליט גם בלי ועדת שמות. זוהר ביקש ממני את זה דחוף בגלל הביקור של הנהלת קרן היסוד. אם אתם מסכימים – בבקשה. אם לא – נלך לפי הפרוצדורה הרגילה.

זוהר בלום: ... שלט.

רחמים מלול: הכיכר קיימת.

עו"ד עוזי סלנט: לא, לא, בכמה השקעה כרוכה הקמת המתנ"ס.

זוהר בלום: הם נותנים 3.5 מיליון דולר.

רחמים מלול: ואנחנו משלימים.

זוהר בלום: ואנחנו משלימים עוד 20 בערך.

רחמים מלול: זה צריך לעלות כ-20 מיליון ש"ח, אנחנו משלימים את היתרה, שהיא נכבדה מאוד.

שאול ליבי: אני חושב שזה דבר טוב ונכון גם כיו"ר קשרי חוץ. עם כל הקשרים שיש לנו גם עם ערים אחרות, וזה דבר אדיר וצריכים לאשר.

גלעד מזרחי: רחמים, אני כיו"ר ועדת תחבורה, כיכר זה תחבורה, איך אפשר לא לאשר למי שעוזר לעיר? קרן היסוד עוזרים לעיר, תורמים לעיר. איך אפשר להתנגד לזה?

רחמים מלול: ההערה של מנחם היתה על הנוהל.

גלעד מזרחי: לא דיברתי על מנחם. לא.

רחמים מלול: כן. וינברגר, בבקשה.

חנניה וינברגר: אני לא מתנגד... אני תמה למה שוועדת השמות בזמנו, כשהיא התכנסה בסביבות נובמבר או מתי, לא קיבלה החלטה חיובית. אבל היתה לנו הצעה כזאת, זוהר הרי הציע.

רחמים מלול: לא הגענו לסעיף הזה.

דודי אשכנזי: היה על סדר היום, לא דנו... זמן.

חנניה וינברגר: לא היה זמן? עניין כל כך חשוב יותר מאשר הנצחה של איזו סמטה? על מיליונים לא היה לנו זמן?

דודי אשכנזי: בסדר, אתה יכול להאשים אותי בסדר היום, אבל לא דנו בזה.

חנניה וינברגר: אני לא זוכר את הסיבה. אני מקבל את ההסבר, אבל לא מקבל את הנימוק. אני מדבר לגבי הפרוצדורה ולא לגבי העניין. כאשר מועצת

העיר בהתאם לחוק בוחרת ועדות חובה ובוחרת ועדות רשות, הרי שהסמכות הראשונה נתונה לוועדות, וזה מובא אחר כך לאישור המועצה. כמו שבועדת כספים יש לך בג"צ שתעביר קודם בוועדת כספים ואחר כך למועצה, זאת הפרוצדורה. יש מקרה יוצא דופן? – בסדר, קיבלתי.

רחמים מלול: תודה.

החלטה מס' 557-49-12: הוחלט פה אחד לאשר כיכר בשם קרן היסוד.

רחמים מלול: חברים, מספר הודעות. ראשית, אני רוצה לבשר לחברי מועצת העיר שבשבוע שעבר היתה לנו הופעה מאוד מוצלחת לפני ועדת הפרס, לפרס החינוך המחוזי. וקיבלנו הודעה אתמול-שלשום מד"ר סולי נתן שזכינו בפרס החינוך המחוזי. זה לא כאן המקום לפרט את כל הנימוקים. ועלינו בניקוד הכי גבוה לתחרות על הפרס הארצי. אז לקראת הפרס הארצי אנחנו צריכים להופיע בפני ועדה אחרת, וזה למעשה אות הוקרה לכל מערכת החינוך, לכל הנהלת העיר, לכל חברי מועצת העיר, שבדרך כלל בנושא השקעה בחינוך אין להם חילוקי דעות על מה שנעשה בעיר הזאת. אז תודה לכולכם. כפי שאמרתי, זאת הוקרה לכולם. זאת הודעה ראשונה.

הודעה שנייה, ביום שישי האחרון חנכנו את בית הספר רמון בנוכחות רוני רמון. בית ספר יפהפה, צומח, עתיד להגיע ל-18 כיתות. היה טקס מאוד מרגש, מאוד מרשים. היו כמה חברי מועצה שנכחו שם, וכל הכבוד שמופיעים לטקסים כאלה. היתה שם גב' רוני רמון והשר גדעון סער. ורציתי לציין את זה בפניכם.

הודעה אחרונה, אלא אם יש למישהו עוד משהו, אזכרה שנתית לשמשון צור תתקיים בכ"ז בסיוון, 17.5.12 בשעה 17:30 בבית העלמין. צר לי שאני מסיים עם ההודעה הזאת, אז אולי מישהו ימסור הודעה?

וחנכנו גם את המעבר של השירות הפסיכולוגי לקניון, לאחת הקומות שהתפנתה, בעקבות המעבר של האגף לשירותים חברתיים, לאורט הישן.

עו"ד אמיר ירון: אתה יודע שיש לרחובות נציג ב...?

רחמים מלול: הוא קיבל פרס הצטיינות אתמול?

עו"ד אמיר ירון: ספורטאי שמתתף במשלחת הישראלית לאולימפיאדת לונדון.

שאל ליבי: זה דבר אדיר.

רחמים מלול: גיורא, הודעה אחרונה.

גיורא בן-ארי: כדי שנסיים את הישיבה הזאת בחיוך ולראש העיר... אז בשם חברי המועצה לאחל לו מזל טוב על הולדת נכדו.

רחמים מלול: שכחתי... ברית, אבל יש לו צהבת.

שאל ליבי: מזל טוב, מזל טוב.

רחמים מלול: אני אודיע על הברית אם היא תתקיים. תודה רבה לכם.

רחמים מלול
ראש העירייה

דורון מילברג
מנכ"ל העירייה ומרכז ישיבות המועצה